

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.P.**, bývajúceho v N. X., zastúpeného JUDr. P.V., advokátom v T., Š. X., proti žalovanému **Mestu Topoľčany**, T., Š. X., **o zaplatenie 19 005,- Sk**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5 C 114/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. októbra 2007, sp. zn. 7 Co 178/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 20. júna 2007, č.k. 5 C 114/2007-56 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 19 005,- Sk z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1 140,- Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, pretože žalovaný sa bezdôvodne neobohatil. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že exekučné konanie je osobitný spôsob konania upravený zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom a účinnom znení, a preto ak žalovaný nadobudol vlastnícke právo k veci v rámci exekučného konania, nevzniklo u neho bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcu rozsudkom z 18. októbra 2007, sp. zn. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zhodne so súdom prvého stupňa ustálil, že plnenie, ktoré dostal žalovaný od žalobcu na základe právoplatných

a vykonateľných platobných výmerov, nemožno považovať za plnenie s následkom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Zároveň žiadal, aby dovolací súd podľa § 243 O.s.p. odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzal v konaní pred súdmi.

Žalovaný považoval rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu za vecne správne a navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Prípustnosť dovolania žalobcu vylučuje aj ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na prvostupňovom súde.

Dňa 27. februára 2007, kedy bola podaná žaloba na Okresný súd Topoľčany, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z. 7 600,- Sk a jej trojnásobok predstavoval sumu 22 800,- Sk. Suma 19 005,- Sk, zaplataenia ktorej sa žalobca v konaní domáhal, teda neprevyšovala trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde a preto dovolanie žalobcu nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 5 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, prípadne že by konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v tomto konaní mu žiadne trovy nevznikli a nepodal ani návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. augusta 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: